

LLIBERTAT!

Periòdic quinzenal nacionalista

Ni Lerroux
ni Gil Robles
ni Azaña
ni Prieto.

Catalunya
independent!

Any II

L'Hospitalet del Llobregat, 20 de juny de 1934

Núm. 22

Preu: 15 cèntims

Laureà Miró, 76

Subscripció: 1 pta. trimestre

DE VALERA sense tanta serenitat s'imposa a Anglaterra.

Convé tenir-ho present en aquests moments.

Massa serenitat, massa disciplina!...

Mentiríem si en aquests moments diguéssim que Catalunya no ha passat uns dies d'un nerviosisme intens, unes hores històriques, com mai n'haviem vistes del nostre record.

També mentiríem si diguéssim que en certa manera no havíem previst aquest moviment de retorn a la puresa catalanista.

Feia molt de temps que des de les pàgines de la nostra LLIBERTAT! i des d'altres llocs igualment patriotes, parlàvem al poble bo i dient-li que era impossible "servir a dos senyors", que per força havia d'arribar un moment en que fracassaria tota obra concordista, que no eren possibles les autonomies, com tampoc ho és una única república federal. Els qui de prop o de lluny s'han vist beneficiats per aquest règim mig concordista, han aguantat fins que han pogut les seves ànsies d'alliberament.

Mentre un Azaña era al poder creien factible una Catalunya lliure per evolució. Azaña per l'actual estat espanyol, representava i representa encara avui un geni és l'únic polític castellà prou complex, capaç de fer retardar la nostra independència. Azaña caigué i una senzilla llei de Contractes de Conreu, aprovada pel Parlament Català, ve a demostrar-nos que les concòrdies sols són possibles en alguns esperits refinadament polítics, que implanten la seva hegemonia a base de petites concessions que, indirectament beneficien l'Estat. Espanya en aquests moments —almenys l'Espanya imperialista— s'ha comportat molt lleugerament amb el senyor Azaña, que té la desgràcia d'ésser l'únic castellà que ha fet, fa i farà fracassar la nostra independència.

Els homes de la Generalitat, escolten massa la veu d'aquells que s'acosten a ells pels sentiments esquerrens, negligeixen en canvi la veu d'aquells que únicament ens hi apropem com a catalans i ens oferim en tot i per tot per la Catalunya Lliure!

Al nostre entusiasme, al nostre patriotisme francament anti-concordista, hom ens contesta amb paraules de *Seny! Serenitat! Disciplina!* I anem veient com amb el seny, amb tanta serenitat, amb tanta disciplina, se'ns escapa de les mans l'únic que ens ha d'interessar: la proclamació de la República Catalana. La veu de "Seny",